

OBRA DEL MES

JOSÉ DE OLEZA FRATES

CONJUNT DE DUES CASES PER A PEDRO GUARDIOLA REUS

Situat en un terreny en pendent a la zona de Corb Marí, mirant cap a la dàrsena de Can Barberà i el que serà el Passeig Marítim, i envoltat de cases d'estiueig, Oleza projectà al 1939 dos habitatges germans dins una atípica illota de forma triangular.

La proposta, feta en clau racionalista, proposa un conjunt de dos habitatges de dues plantes on la zona de dia se situa a la planta baixa-orientada a sud i al mar- i la planta primera es destina als dormitoris. Volumètricament, la part nord, actual camí del Corb Marí, presenta una composició cúbica i tancada mentre que l'orientada a sud presenta una façana de caire més obert amb formes arrodonides pròpies del racionalisme. Com en altres obres racionalistes de l'època com la casa Bonet (1932) de Carlos Garau o la casa Josefa Mayol (1936) de Francisco Casas, aquesta casa mostra una decidida voluntat d'oferir una imatge moderna, tot i les limitacions que l'ús d'un sistema constructiu tradicional genera en els espais que en resulten.

Els dos habitatges, construïts a la vegada, formen un conjunt singular i homogeni dins la seva particular illota, tot i que des de fa anys es troben encaixats entre els grans edificis construïts a les dècades del seixanta i setanta que desvirtuaren l'aspecte del barri original. En els darrers anys a un dels dos habitatges s'hi han realitzat importants reformes d'ampliació que han alterat la proposta de Oleza, que encara es pot observar al situat a la cota més alta, que es manté fidel al projecte original.

FITXA DESCRIPTIVA

CODI: AV1193904832

NIVELL DE DESCRIPCIÓ: Unitat documental composta

TÍTOL: Dos Xalets

DATA: 1939

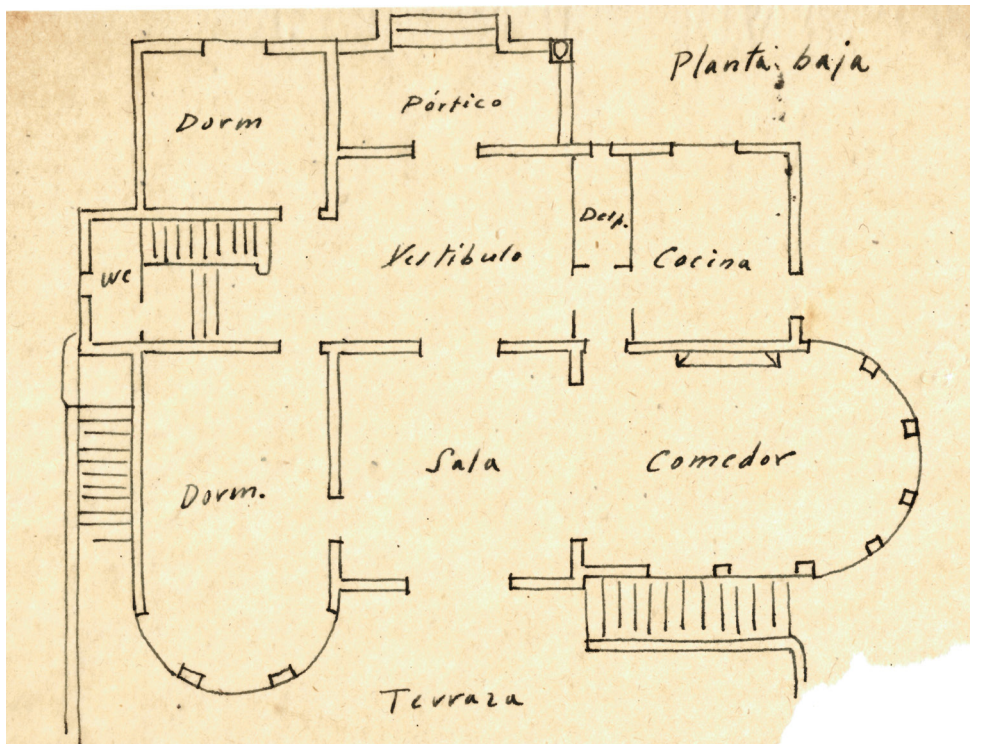
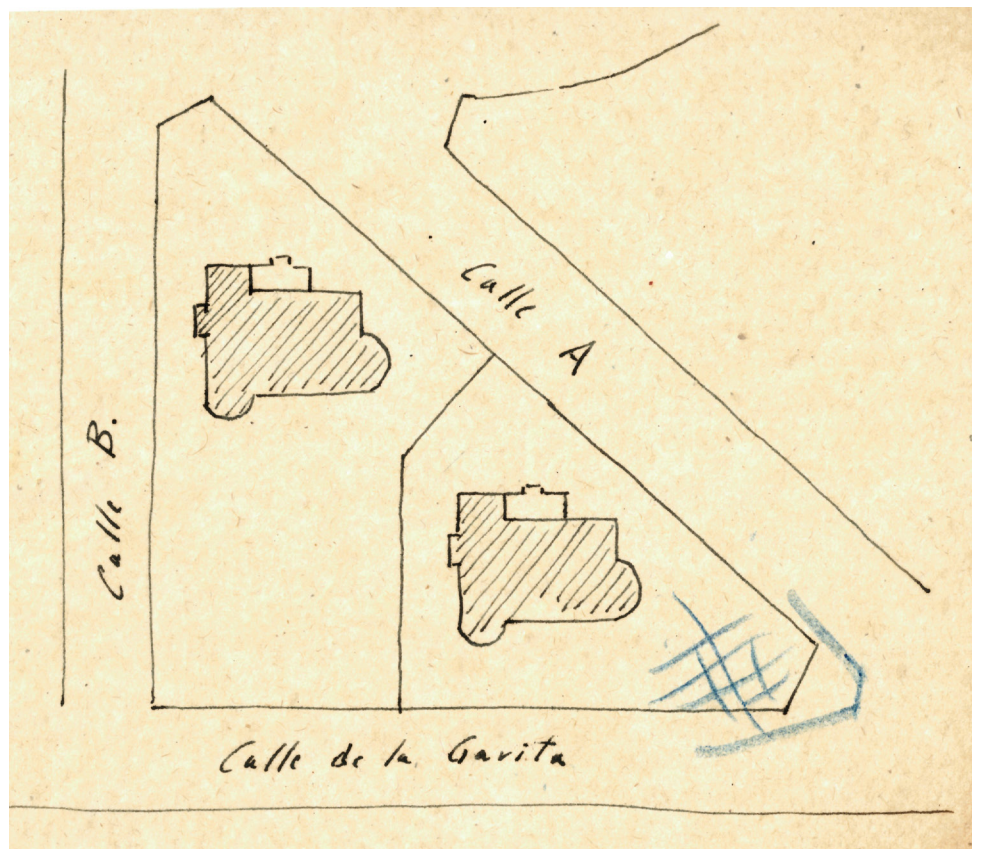
DADES FÍSQUES: Expedient en paper i format digital.

ÀREA DE CONTINGUT I ESTRUCTURA

ABAST I CONTINGUT: Arxiu de visat

LOCALITZACIÓ DE L'ORIGINAL: Arxiu COAIB

PROCEDÈNCIA: Arxiu COAIB

ÀREA DE CONTEXT

AUTOR: José de Oleza Frates

Cursà els seus estudis a l'Escola d'Arquitectura de Barcelona on es graduà el curs 1922-1923. Va ser arquitecte Diocesà i de la "Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares", també fou regidor i tinent batle de l'Ajuntament de Palma. La seva producció arquitectònica va ser abundant i es realitzà sobretot a Palma i a Inca. Entre el 1924 i el 1938, com varen fer altres arquitectes de l'època, es mou entre el Regionalisme (cas de la parròquia del Port de Pollença) i el Racionalisme (Casa Castañer a Palma, 1937) i a partir dels anys quaranta treballarà sota la influència de l'anomenat Regionalisme de postguerra.